

ביסוד ומשם מתעוררים ה' גבורות וזהו דשריא בנורא, וכאשר יוצאים מוחין דז"א מיסוד דאמא הם נבקעים ומתפשטים לד' צדדים של מוחין חו"ב וחו"ג דהיינו החו"ב עולים לראשו של ז"א, והחסד דדעת יורד למטה ומתפשט בחג"ת נ"ה דז"א, והגבורות של הדעת יורדות למלכות שהיא סוד הים הגדול והם נכנסים למלכות לצורך בניית פרצופה (זהר הרקיע).
אָמַר רַבִּי אַבָּא, עֲבַדְתָּ קַמִּיּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, קִדְּשׁ חוּלְךָ,
דְּהָא כְּתִיב פֶּה אֵל פֶּה אֶדְבָּר בּוּ אמר רבי אבא לרבי ייסא שעשית לפני רשב"י את הקודש לחול כי אמרת את הסודות האלו בחידות ומשלים לפני רשב"י שהיה מגלה את הסודות בלא פחד כי כתוב על רשב"י שהוא ניצוץ משה רבנו פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות ולכן היית צריך לומר אותם בגילוי (רמ"ק). **אָמַר לִיְהִי רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַד לָא יִתְבַּקַּע בֵּיעָא, תַּסְתַּלַּק מֵעֲלָמָא. וְכֹדֶּה הוּוּ בְּאַדְרָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן** ואמר רשב"י לרבי ייסא עד בטרם שתבקע הביצה דהיינו קודם שאבאר באדרה רבה את סודות המוחין דז"א ששם נבקע יסוד דאמא אתה תסתלק מהעולם וכך היה שרבי ייסא הסתלק באדרה של רשב"י [ריב] (זהר הרקיע).
 •

אור הרשב"י

מיומא דקאים משה על טורא דסיני דכתיב (שמות לד) ויהי שם עם יי' ארבעים יום וארבעים לילה וגו', מה אנא הכא אי בגין דא אתענשו, שמע קלא זכאה אנת ר"ש זכאה חולקך וחברייא אלין דקיימין בהדך דהא אתגלי לכון מה דלא אתגלי לכל הילא דלעילא.

[ריב] כדאיתא באדרא רבא פרשת נשא דף קמד עמוד א' תנא עד לא נפקו חברייא מההוא אדרא מיתו ר' יוסי בר' יעקב ור' חזקיה ור' ייסא וחמו חברייא דהוו נטלין לון מלאכין קדישין בההוא פרסא ואר"ש מלה ואשתכבו צוות ואמר שמא ח"ו גזרה אתגזר עלנא לאתענשא דאתגלי על ידנא מה דלא אתגלי

**תֵּאָנָא, בְּיוֹמוֹי דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה אָמַר בַּר נֶשֶׁ
לְחַבְרִיהָ, פֶּתַח פִּיךָ וַיֹּאֲרוּ דְבָרֶיךָ** ולמדנו שבימי

רשב"י היה אדם אומר לחברו פתח פיך ויאירו דבריך בסודות התורה ולא היו חוששים לגלותם. **בְּתֵר דְּשָׁכִיב רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָוּוּ אֲמַרִּי** ולאחר שנפטר רשב"י היו אומרים (קהלת ה) **אַל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיָּא אֶת בְּשָׂרְךָ** דהיינו שהזהירו שלא יגלו את סודות התורה שמא יטעו בהם ועי"כ יענשו.

**תִּנְיָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי בְּנֵי עֲלָמָא מְסַתְּפִלָּן בְּמָה
דְּכֹתִיב בְּאוֹרֵייתָא, לָא יִיתוּן לְאַרְגָּזָא קָמִי**

מְאִירֵהוֹן ולמדנו שאמר רשב"י שאם בני העולם היו מסתכלים במה שכתוב בתורה דהיינו במה שכתוב ואל אשה בנדת וגו' היו מבינים את הפגם שפוגמים בשכינה ע"י העוונות ועי"כ הם לא היו באים להכעיס ולחטוא לפני קונם. **תֵּאָנָא, כִּד מְתַעְרִין
דִּינִין קְשִׁיין לְאַחַתָּא בְּעֲלָמָא** ולמדנו שכאשר מתעוררים הדינים הקשים בכדי לרדת לעולם אז נאמר, **וְאַל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ וְגו'** דהיינו שלא תגרום ע"י העוונות שיהיה לחיצונים אחיזה במלכות שהיא אשת ז"א, **הֲכָא פְּתִיב
לְכֵן כַּאן נֵאמַר עַל זֶה (תהלים כה) סוֹד יְהוָה לִירְאִיו** דהיינו שיש פה סוד גדול ואין ראוי להודיעו אלא רק ליראי ה', **וּבִאֲדָרָא (ס"א וּבְהַאי דָּרָא) קְדִישָׁא
אַתְמַר** אמנם באידרא קדישא גילה רשב"י את הסוד, **הֲכָא אֲעֵטְרִיכְנָא
לְגַלְאָה, דִּהָא לְאַתֵּר דָּא אֶסְתַּלֵּק** ואמר רבי יהודה שכאן בפרשת עריות אני צריך לגלות את הסוד הזה כי למקום הזה הוא עולה וכאן המקום לגלותו.

דִּתְּנִינִן, בְּשַׁעֲתָא דְחַוְיָא תְּקִיפָא דְלַעִילָא אֲתֵּר, בְּגִין

חֻבֵי עֲלָמָא [ריג] שלמדנו שבשעה שהנחש החזק שלמעלה שהוא

הס"מ מתעורר בגלל העוונות של העולם, **שְׂאֲרֵי וְאֲתַחֲבַר עִם נוֹקְבָא,**

אור הרשב"י

שליצורך הזווג צריך שיתייחדו פנימיות העשיה והיצירה והבריאה והאצילות לצורך הזווג כמבואר אצלנו בכונת התפילות כי פנימיות העולמות הם העולים ולא היצוניותם כנ"ל בפ' קדושים בדפ"ג ע"א ואז גם מתייחדים אלו האורות של אלהים הנו' ומתעלים ונכללין דרגין בדרגין עד שנמצא כי גם הקליפות הנקראים אלהים אחרים העומדים בסיום אלהים קדושים הנו' עולין ונכללין גם הם בסיום האלהים קדושים ומתקשרים שם עמהם ואז כאשר מזדווגים ז"א ונוקביה דאציל' הקדוש ונכנסין אותם האלהים ביסוד שבה בסוד החמש' גבורו' מנצפ"ך כנו' וכיון שהקליפות הם מתקשרים ונכללים בסיום אלו האלהים קדושים נמצא כי ה"ו דומה כאלו הם עצמם נכנסו שם ביסוד הנקבה והטילו בה וזהמא אבל הזהר והשמר בנפשך מאד מאד אל יעלה בדעתך שהדברים כפשטן כמ"ש ז"ל שבא נחש על הוה והטיל בה וזהמא כי חלילה להאמין הדברים כפשטן. אמנם רז"ל נתכוונו אל מה שאמרנו כי בהיותם נקשרים ונכללים ומיוחדים בסיום אלו האלהים קדושים נחשב כאלו הם (דף ל"א ע"א) עצמם נכנסו אל הקדש פנימה ה"ו וזכור אל תשכח וכבר רמזנו זה לעיל בפ' אחרי מות בדע"ט ע"א וע"ש היטב.

[ריג] ובכדי להבין את המאמר הבא נעתיק את מש"כ האריז"ל בעץ חיים שער לב פרק ז מ"ת סוד משארו"ל בא נחש על הוה פ"י הענין כי יש שמות אלקים של קדושה ומשתלשלין למטה עד הקליפות אלקים אחרים בסוד מלך אלקים על גוים כנזכר בסבא דמשפמים וכאשר העון גורם הקליפות נכללין זה בזה ואלו באלו עד שאותן בחי' של שמות אלקים עליונים דקדושה נכנסים בנקודת ציון שבה בסוד הגבורות אשר שם ביסוד שלה וענין התכללות הוה של השמות אלקים הנ"ל ביחד נקרא בחינת ביאת נחש על הוה כי מה שתחלה בעת רצון היה הזווג עמה בבחי' היסוד והנתיב העליון הנקרא פלא כנודע הנה עתה היא מקבלת מהנתיב האחר החיצון של אלהים הנקרא ג"כ פלא.

וכן במש"כ בשער מאמרי רשב"י – פירוש האדרא רבא קדישא וז"ל ודע כי זה האור הנקרא אלהים כנו' הנה הוא סוד הגבורות כולם דז"א ונוקביה ובעת זווגם יחד של ז"א ונוקביה אז נכנסים אלו האלהים קדושים בנקודת ציון יסוד שבה שהם סוד ה' גבורות מנצפ"ך כנודע ומתמתקים שם ע"י החמשה חסדים שנותן בה הז"א כנודע ואלו האלהים הם שגורמים חימום הנקבה להזדווג בבעלה ואם ה"ו ישראל חוטאים למטה גורמין כי כמו

וְאֵטִיל בְּהַ זֹהֶמָא אז הוא שורה ומתחבר עם הנקבה הקדושה שהיא המלכות ומטיל בה זוהמה ע"י שהחיצונים יונקים ממנה את הדין הקשה (רמ"ק), **אַתְּ פֶּרֶשׁ דְּכוּרָא מִינְהּ, בְּגִין דִּהָא אֶסְתְּאַבַּת, וְאַתְּ קְרִיאַת מְסֵאֲבָא** ולכן פורש ז"א שהוא סוד הזכר ממנה בגלל שהיא נטמאה והיא נקראת טמאה, **וְלֹא אֶתְחַזִּי לְדְכוּרָא לְמִקְרַב בְּהָדָה, דְּוִוִּי אִי אֶסְתְּאַב הוּא בְּהָדָה, בְּזִמְנָא דְאִיהִי אֶסְתְּאַבַּת** ולכן לא ראוי לז"א שהוא סוד הזכר להתקרב אליה כי אוי לו לעולם אם גם הוא יטמא עמה בזמן טומאתה, דהיינו שבשעה שהמלכות שופעת דין שהוא נקרא סוד טומאת גדה שאז יונקים ממנה החיצונים אז בעל הרחמים ז"א מסתלק ממנה בכדי שלא ינקו ממנה החיצונים גם רחמים שאז כביכול גם הוא נטמא ע"י שהשפעתו יורדת לחיצונים (רמ"ק) •

וְתֵאֲנָא, מָאָה וְעֶשְׂרִין וַחֲמִשׁ זַיְנֵי מְסֵאֲבוֹתָא נִחְתּוּ לְעֶלְמָא, דְּמִתְאַחֲדִין מְסֵטְרָא דְחַוְיָא תְּקִיפָא

ולמדנו כי מאה עשרים וחמשה מיני טומאה ירדו לעולם שהם נאחזים מצד הנחש החזק שהוא הס"מ והם סוד סיגי המאה ועשרים צירופי אלהים ועוד חמש אותיות השורש שהם בגימטריא מסכ"ה (מק"מ), **וְשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִין רַבְרַבִּין מְנִייהוּ, מִתְאַחֲדִין בְּנוֹקְבֵי, וְאַתְּ דְּבָקִין בְּהוּ** ועשרים ושבע מיני הטומאה הגדולים שבהם, הם נאחזים בנקבות שבעוה"ז בעת נדתן ומדבקים בהם והם סוד כ"ב אותיות וה' אותיות מנצפ"ך הכפולות שביסוד דקדושה שכנגדם יש ביסוד דקל"י שהם כוחות גדולים של טומאה (דמשק אליעזר). **וְוִי לְמָאן דִּיקְרַב בְּהָדָה בְּתֵהוּא זְמָנָא** ולכן אוי לו למי שיתקרב לאשה באותו זמן של נידתה, **דְּמָאן דִּיקְרַב בְּהָדָה,**

הלימוד היומי

לעי"ג אליהו בן רחל ז"ל